

ИДЕЯТА Е В ХОД

Пърформанс, инсталация, хепънинг — няма да е точно, ако кажа, че тези понятия у нас директно се свързват сред широката публика с изобразителното изкуство. Още по-точно и невярно ще е, ако избрявам за определя редките индивидуални и колективни прояви на младите ни художници в сферата на тези нови за нас явления като познати и очаквани. Едно е безспорно — спонтанното им зараждане, засилият интерес към тях сред младите автори, търсенето на адрес и качество чрез творбите поставиха тази група художници в нова социална ситуация, подтикнаха ги към усилената самонаява. Доказателства чрез имена? Ето — Кольо Карамифилов, Сашо Стоицев, Албена Михайлова, Димитър Грозданов, Любен Костов, Елена Парушева... Чрез художествени факти? Ето — изложбата „Градът“ в София, хепъninga „Екология“ в Сливен, „Изобразителен спектакъл“ в Търговище, изложбите „11. 11. 88“ в Благоевград и „Наименование на предмета“ в София...

„Земя и небе“ — не, това не е поредна ОХИ, а един от профилите на идеята, която изкуствоведката Диана Попова и художникът Георги Тодоров, членове на Клуба на младия художник, са се заели да

За тъй нареченото многообразие...

ЩЕ ИМА ЛИ В СОФИЯ ГАЛЕРИЯ НА МОДЕРНОТО ИЗКУСТВО?

материализират в нов тип изложби. Като всеки шастлив замисъл и този им хрумва на принципа „Защо пък не?“. Просто се разхождали това място из прохладната галерия на „Шинка“ 6 и така неусетно стигнали до петия етаж, непознат на публиката и ценителите. Наистина малко хора стигат до служебните помещени и огромната тераса, прорасла тук-там с трева, по площ колкото всяка една от изложбените зали.

От доста време двамата автори обсъждали не само помежду си, но и с други свои колеги възможността за създаването на галерия, ориентирана към авангардните течения и форми на изява. Защо не точно тук, си казали те, и тутакси дали път на идеята си, като оформили писмено концепцията си и потърсили съдействие от страна на секция „Критика“ към СБХ и си „Изкуство“. Като по чудо проектът им тръгва без никакви сдирачки: получават подкрепата на секцията и на списанието и минал с болшинство гласове „за“ на събрание на Управителния съвет на съюза.

Нестандартното пространство покрива тераса дава кои

кретен повод и за името на първата изява — изложбата „Земя и небе“. А перспективните й цели — да ангажира вниманието на обществеността, да привлече спонсори за подпомагане на младежкото ни изкуство и да способствува за създаването на експериментална галерия с мобилно остъкляване — логично поражда и ред отговорности, които на този етап водят до общи за съюза и инициаторите ангажменти.

Ръководството на СБХ смята, че изложбата и галерията не бива да са само плод на ентузиазъм и на доброжелание. Притесненията им са свързани с обезопасяването на терасата, с остъкляването ѝ, с финансирането на проявите. В отговор на тази позиция предлагам кратък диалог между двамата от ентузиастите — критичите Диана Попова и Димитър Грозданов:

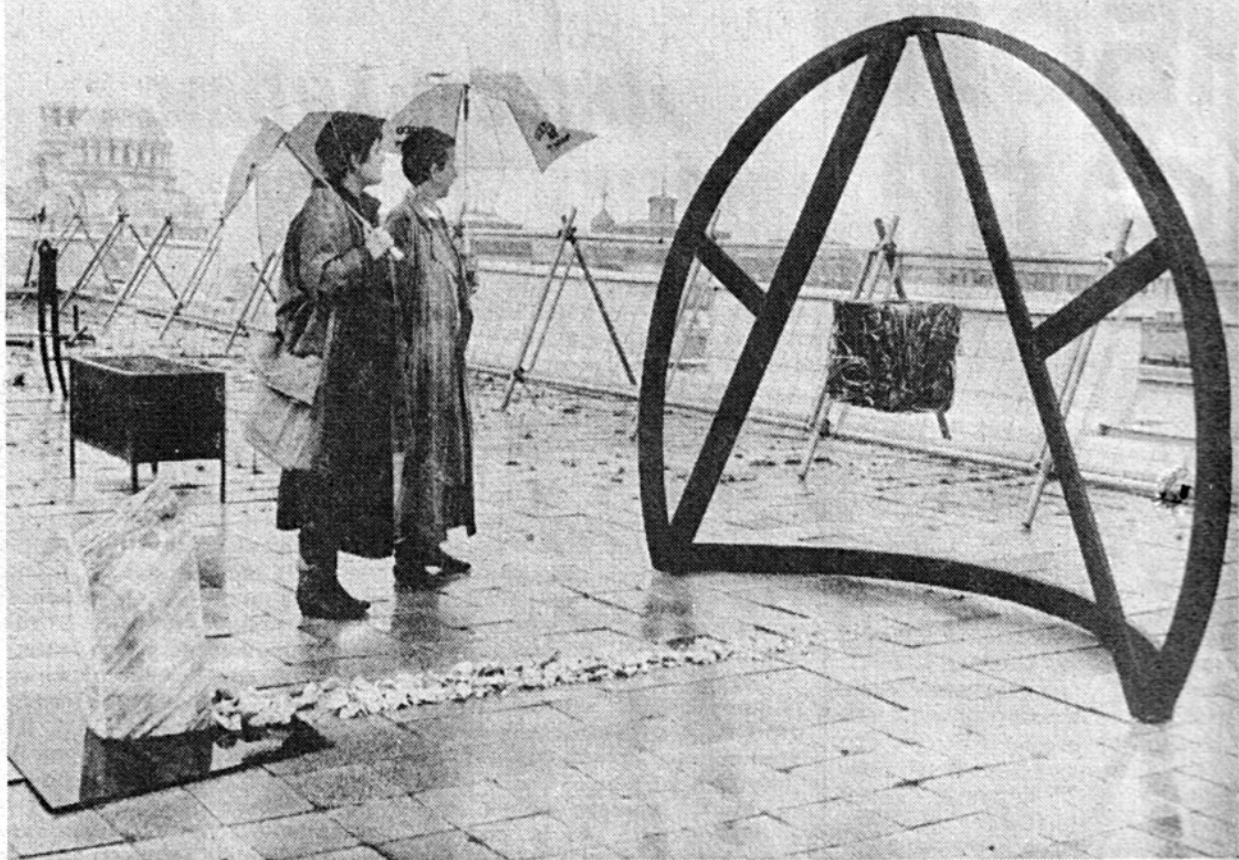
Д. П.: „Давам си сметка за професионалната радост, както и за всички трудности, към обикновено съпътствуват новаторските инициативи в нашия художествен живот. Горчивият опит показва, че много блестящи проекти са се проваляли от сблъскването на различни интереси.“

Д. Г.: „Разбирате, че това е безпрецедентен случай и нас — група критици да се обединят в името на една идея с дълготраен ефект. Знаем, че извън София вече съществува галерия с подобна платформа, но нашето предложение включва предварително проучване и анализ на художествените факти, и то още в етапа на подготовка на изложбите.“

Д. П.: „Осъществяването на изложбата, а вероятно и на галерията ще бъде плод на активен диалог и взаимодействие между критици и художници — като естествена последица от процесите на обновление в нашия съюз.“

Защо пиша за „нероден Петко“ ли? Вероятно ще се породят и този въпрос. Може би от суверен. Случаю ми се е да се натъквам на много красиви идеи — улици на изкуствата в София, театър на открито в летните месеци, традиционни карнавали, в които участници и зрители са в творческо единение... И някъде, на някакъв етап, в някоя палка, в нечие анонимно бюро тези идеи да потънат безследно. Или да вегетират в устни преразказвания на съжаления, оправдания и непреодолими финансови затруднения. Разбира се, че често такива инициативи струват скъпо — не само като усилия, но и буквално, като средства. Но съм убедена, че разумните и мъдри капиталовложения в духовната сфера у нас не могат и не трябва да имат алтернатива със скромния естетически резултат — като последна от половинчати решения.

Диана ТУШЕВА



Изложбата на покрива на „Шипка“ 6 — дъждът не смущава нито зрителите, нито ху дожниците.

Мечта за небе

В този момент на покрива на изложбената зала на ул. „Шипка“ 6 се осъществява част от художественото мислене на съвременника в мечтата за небе.

„Обикновено мечтата е тазки изненада от духовния контакт, изненадата от творческия акт, изненадата от усещането за красивото, от това, че сме живи и че можем да допринесем за развитието на всички нас. Тази роля на ху дожника в обществото, която трябва да осмислим, би могла, като едно малко камъче, изкачено на покрива на „Шипка“ 6, да покаже дали като правим изложбата „Небе“, създаваме небе за всички, или само за творческите ни, конвенционални търсения...“

Слушам думите на художника Добрин Пейчев, един от инициаторите на тази изложба, в която участвуват творци от цялата страна, и неволно се оглеждам за чадъраси, защото... вали. И все пак есенното небе на София, небето, което виждаме непрекъснато, е благосклонно към Георги Тодоров, Сашо Стойцов, Елена Парушева, Недко Солаков, Диана Попова, Димитър Грозданов...

„Тази изложба, споделя ху дожникът Орлин Дворянов.

няма точни параметри. Няма ше жури, на място се решава как точно да протече самата изложба, няма да има от криване... Всеки по реда на своето пристигане ще аранжира творбата си, ще изгражда своята конструкция. Ако трябва, ще работим няколко дни на това място. Публиката ще може да види и този процес.“

Тези творби провокират мисленето, те са достатъчно необичайни и различни от всичко, което населява нашето всекидневие и бит, те създават нова естетика на пространство, в което цветът е не свойство и средство, а качество.

Част от изложбата „Небе“ ще бъде на ул. „Раковски“ 108, където са по-малките по обем творби, които не могат да понесат дъжда. А в коридора на IV етаж на ул. „Шипка“ 6 са фотосите, концепциите, различните идеи, които показват нови търсения в работата на участниците в изложбата „Небе“. Ще се проведат творчески разговори и дискусии, в които могат да участвуват и изкачилите се на покрива, желаещите да осъществят връзка със софийското небе, със света, с духовните си мечти.

НАДЕЖДА ИСКРОВА

Интерпоша

Тайната на София Лорен

София Лорен отново работи с италиански режисьор. Дино Ризи снима с нея филм по пиесата на Едуардо де Филипо „Събота, неделя, понеделник“. В интервю пред „Пари мач“ кинозвездата обяснява тайната на своето творческо дълголетие: „Умерените занимания със спорт ми помагат да поддържам физическата си форма. Но главно за всеки човек е да получава удоволствие от любимата работа. Лицето на жената винаги отразява вътрешното ѝ състояние. Може би затова ми се удаде на 55 години да съхраня поне малко от предишната си привлекателност.“

Завръщането на „Ролинг стоунз“

След осемгодишно прекъсване започна ново турне на „Ролинг стоунз“ в САЩ и Канада. Колко отдавна беше 1964 — годината, в която излезе първият им албум. Сега са изморени, поостарели. Мик Джагър вече е на 46 — сух, мускулист, късо подстриган — почти момче... И днес прочутият им хит „Сатисфакшън“ звучи с носталгия по златното време на рокендрола. Музиката не